

Voere AM 180

Dnes je firma Voere Präzisionstechnik GmbH z rakouského Kufsteinu známá výrobou kvalitních dlouhých zbraní, především loveckých a sportovních kulovnic. Ale i v minulosti se mohla chlubit zajímavým sortimentem.



| Samopal Voere AM 180 (American 180)



V roce 1948 založili v německém městě Furtwangen ve Schwarzwaldu Ing. Erich Voetter a Paul Restle firmu na zpracování a tváření kovů s názvem KOMA. Původní výrobní náplň představovaly cyklistické pumpičky, malý odbyt ale záhy vedl k výrobě vzduchovek a vzduchových pistolí. V roce 1955 se firma přejmenovala na Jagd- und Sportwaffenfabrik Voere (název Voere vznikl složením prvních písmen příjmení obou společníků) a začala vyrábět také malorážky, později i lovecké opakovačky a brokové kozlice.

Po roce 1950 pronikla firma na trh svými malorážkami a flobertkami, tzv. *garden guns* k relaxačnímu využití například na zahradě. V roce 1965 firma přesídlila do nové továrny v rakouském Kufsteinu, kde působí dodnes jako Voere – KGH mbH. V roce 1972 se začala zabývat malorážkovým samopalem American A-180 (AM 180) amerického konstruktéra Richarda J. Casulla. Samopal se řadí k tzv. *spray guns* s kadencí vyšší než 1000 ran za minutu.

Vyráběl se od roku 1973 do roku 1982 a patří dodnes k nejrychleji střelícím plně automatickým zbraním vůbec. Navíc to byla první sériově vyráběná zbraň

s laserovým zaměřovačem. Článek ve 24. čísle magazínu *Spiegel* z roku 1977 o Voere AM 180 uvádí: *Automatická puška, se kterou může střílet dokonce i dítě, které střílet neumí. Rakousko ji vyrábí a Amerika prodává. Hlavními rysy jsou malá ráže a míření laserovým paprskem.* Autor dokonce cituje jakéhosi amerického odborníka na zbraně, že *prý je to nejhumánnější policejní zbraň, která byla dosud k vidění.*

Historie vzniku zbraně

V roce 1960 si nechal patentovat malorážkovou zbraň s talířovým zásobníkem na 290 nábojů nad hlavní jako Model 290 známý americký konstruktér munice a zbraní Richard „Dick“ J. Casull (1931–2018). V letech 1966–1967 údajně sám vyrobil asi 90 kusů, všechny větší díly *prý ručně* (tj. konvenčními technologiemi). Pouzdro závěru bylo z masivního ocelového bloku a diagonálně uspořádaný zápalník narážel na okraj náboje na dvou stranách současně, což zajistilo spolehlivou iniciaci i při vysoké kadenci střelby. Koncem 60. let prodal Casull svůj patent firmě American Arms International (AAI) ze Salt Lake City v Utahu. Obchodní šéf firmy Charles Goff pak předal konstrukční

výkresy tehdejší firmě Jagd- und Sportwaffenfabrik Voere.

Když teroristický útok na olympiádě 1972 v Mnichově vyvolal poplach ve světě, začaly mnohé ozbrojené složky požadovat lehkou zbraň typu pušky nebo samopalu střelící rychlými dávkami a s vysokou přesností zásahu. Za tím účelem upravila firma Voere koncept Dicka Casulla a dovedla během dvou let prototyp zbraně se 180nábojovým zásobníkem do sériové výroby jako AM 180 ráže 22 long rifle.

Zbraň kompletně vyráběná v Rakousku se exportovala do USA, kde ji firma AAI prodávala. Výrobní číslo nesla původně jen na hlavní, později, když firma AAI dovážela do USA její díly a tam je montovala, se výrobní čísla gravírovala také na pouzdra závěrů. Uvádí se, že pro AAI a u AAI bylo vyrobeno asi 10 000 zbraní AM 180. V roce 1984 vyhlásila firma AAI úpadek a v roce 1987 převzala práva k licenční výrobě zbraně společnost Illinois Arms Company – ILARCO. Protože ale AAI ještě před úpadkem poptala také další výrobce, existuje dnes údajně například 24 modelů AM 180 vyrobených firmou S&S Arms.